

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 7. De pugna adversùs gulam, & carnem

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

do contingit: physicè & moraliter. Physicè cum sensus omnino à suo objecto removeretur, ut cum oculi ab omni etiam innoxia pulchritudine avertuntur, aures clauduntur quibuscumque sermonibus & concentibus delectabilibus: moraliter cum sensus non à re ipsa, sed à rei fruitione divellitur, quando scilicet oculus videt, auris audit, sed à rebus visis & auditis omnis complacentia removeretur. Prima mors sive separatio securior & facilior est, dummodo discretionem regatur: facilius est enim omnem prævæ delectationis occasionem evitare, quàm moderationem in ea servare. Altera gravi periculo exposita est, quia sensuum illecebræ magnam vim habent & ob consensum ac sympathiam potentiarum facillimè animam deprimunt ad carnales oblectationes. Et quia ferè cum lacte sensibus blandiri didicimus, licet postea agnoscamus quàm fluxæ sint & vanæ eorum delectationes, & quàm gravia inferant animæ detrimenta; manent tamen de illis præconceptæ notiones & fixæ potentiis imagines, donec longo meditando usu, actibusque contrariis paulatim evanescent, & solida christianæ vitæ principia menti inferuntur. Spiritus est Deus, actusque purissimus, ad quem pertingere nemo potest, nisi nubes phantasmatum dissipentur, ipsumque corpus, & sensus continuo usu mortificationis spirituales quodammodo efficiantur.

§. VII. *De pugna adversus gulam & carnem.*

OMnia bona exteriora, omnem sæculi pompam, omnem voluptatem deferere & coercere homini Deum timenti studioque virtutum sedulo incumbenti non est difficile, at alimenta corpori subtrahere nemo potest; reficiendum enim est edendo & bibendo & quotidie urget ista necessitas. Sed quia hæc ipsa suavis est nobis, adversus hanc suavitatem pugnandum est, ne insidietur concupiscentia & quod salutis causâ facere cogimur, transeat in voluptatem, quæ plerumque præire conatur, cum sequi debeat. Naturali indigentia pauca

sufficiunt, sed quod illi satis est, delectationi parum est. Sæpe nescimus utrum subsidium petat inevitabilis corporis cura, an fallacia concupiscentiæ nos decipiat; & in hac incertitudine hilarescit infelix anima, ut salutis obtentu intemperantiam excuset. His tentationibus, quia quotidianæ sunt, quotidie resistendum & ea moderatione alendum corpus, ne metam necessariæ nutritionis excedamus. Nihil salubrius animæ & corpori, quam parca, modesta & frugalis mensa. Pravas affectiones facile moderatur, qui cibi & potûs abundantia fomitem illis non subministrat. Lautiores epulas & convivium appetere, de illis loqui, ea meditari, hominum est qui terrena sapiunt, & quorum Deus venter est. Christianus verò, ut hominem pœnitentem decet, nec quidem de cibo cogitat, nisi urgente necessitate: tum ad mensam eâ animi præparatione accedit, ac si solo pane vesci & aquam bibere deberet, ex quo fit, ut sit illi suavissimum quicquid superadditum fuerit. Id autem facile quisque servabit, si Sanctorum jejunia, ac ferè incredibilem abstinentionem mente revolvat, & sibi Christum imitandum proponat felle & acetopotatum. Animus ad hæc intentus non attendit ad escas. In pugna verò adversus carnem removenda primum est omnis tentationis occasio, servatâ in omnibus modestiâ & severitate, omniumque sensuum continentia. Omnium deinde mulierum evitandum consortium, quoniam magna in diverso sexu vis fomitis est, & ad id uterque fertur, ad quod provocat lex naturæ; etiam si pars superior contradicat: nam menti infigitur corporalis figura, & sæpè recurrit infligens cordi insanabile vulnus. Cavendum denique, ne nimia nos fiducia decipiat, nam qui non timet jam lapsus est.

§. VIII. *De malis lingua & de bono silentii.*

Difficile est paucis explicare quot mala, & damna ex lingua proveniant. In multiloquio non deesse peccatum Spiritus sancti sententia est. *Prov. 10. 19.* Loquaci-